

ע"פ 6321/15 - אביעד שמואל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6321/15

ע"פ 5865/15

כבוד השופט ח' מלצר
אביעד שמואל

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה (כב' השופט י' כהן) מתאריך 15.07.2015 ב-
ת"פ 8831-11-12; הודעה מטעם המבקש מתאריך
01.02.2016; תגובה מטעם המשיבה מתאריך
10.02.2016

עו"ד תמיר קלדרון

בשם המבקש:

עו"ד טליה נעים

בשם המשיבה:

החלטה

1. בהחלטתי מתאריך 21.9.2015, נתתי תוקף של החלטה להסכמת הצדדים, שהושגה בעקבות הדיון שהתקיים בפני, ובגדרה הוסכם, בין היתר, כדלקמן (להלן: המתווה המוסכם):

"ב. היה והמבקש ישלם את הקנס שהושת עליו (50,000 ש"ח) בתוך 45 ימים מהיום ויגיע בתוך 45 ימים מהיום להסדר

עמוד 1

תשלומים עם רשויות המס בגין תשלום המס הנדרש הימנו, בסך של 400,000 ש"ח על פי דבריו (זאת מבלי לגרוע מזכות המדינה להוציא לו שומות בסכומים גבוהים הרבה יותר, כפי שמסתמן, על פי מה שמסרה בדיון ב"כ המדינה) - יעוכב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש.

ג. היה ולא יתקיים תנאי כלשהו מאלה שנמנו בס"ק ב' שלעיל - המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שהושת עליו כעבור ששים ימים מהיום, דהיינו בתאריך 22.11.2015 (ההדגשות שלי - ח"מ).

2. לאחר שלא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמה במועדים שנקצבו בהחלטת הנ"ל, הוריתי להם, בהחלטה נוספת מתאריך 6.12.2015, לפעול למימוש המתווה המוסכם בתוך 60 ימים נוספים, וזאת כדי לאפשר למבקש למצות אפיק זה. במסגרת אותה החלטה הוריתי עוד לשירות המבחן להגיש, בתוך 45 יום, תסקיר משלים בעניינו של המבקש לשם בחינת עניינו במכלול.

3. עתה, בחלוף 60 ימים נוספים כאמור, הגישו הצדדים הודעות עדכון. המבקש טוען כי שילם את הקנס שהושת עליו (50,000 ש"ח), ואולם מוסר כי המחלוקת בהקשר לשומות שנפלה בינו לבין המשיבה לא באה אל פתרונה המוסכם, וזאת מפאת קשיים משמעותיים שהמשיבה מערימה עליו, לשיטתו. בתמצית, המבקש טוען כי המשיבה מתנערת מהצעה קודמת, שהוצעה לו על ידי פקיד השומה, בתאריך 15.06.2015, לתשלום סך של כ-419,000 ש"ח (להלן: הסכום), וזאת לסיום ההליך השומתי והסרת המחדל כולו (להלן: ההצעה המקורית).

המבקש מלין על כך, שעתה, בניגוד להצעה המקורית - המשיבה מבקשת לקבוע שומה חדשה, העולה עשרות מונים על ההצעה הנ"ל, בסך של כ-1.5 מיליון ש"ח. המבקש טוען, כי נציגי המשיבה שינו טעמים, והקשיחו את עמדתם, וראו בסכום ההצעה המקורית כסכום מינימלי לתשלום, וזאת למרות שהוכח בפניהם, לטענתו של המבקש, כי הסכום המבוקש על ידם כעת נעדר בסיס ראיתי, ואף נוגד את עמדתם המקורית. לטענת המבקש, המשיבה מכשילה בהתנהלותה הנ"ל, את היכולת להגיע להסכמות בעניינו, ובכלל זאת, מסרבת להיפגש עמו כדי להסדיר את המחלוקת.

4. המבקש מוסיף וטוען כי טרם התקבל בעניינו תסקיר משלים מטעם שירות המבחן, וזאת מטעמים שאינם תלויים בו. המבקש טוען עוד כי לא נשקפת ממנו כל מסוכנות, כי הוא שילם את הקנס שהוטל עליו, וכי עונש המאסר, שהושת עליו מעמיד בסכנה את פרנסתו ופרנסת עובדיו.

בסיכומם של דברים, המבקש עותר לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו - עד למתן החלטה בערעורו, שהדיון בו קבוע, לעת הזו, לתאריך 06.04.2015, ולחילופין לעיכוב ביצוע העונש עד לקבלת תסקיר משלים בעניינו. לחילופי חילופין, המבקש עותר לקיום דיון נוסף בבקשתו לעיכוב ביצוע, וזאת כדי שיתאפשר לו למצות עד תום את טיעונו.

5. המשיבה טוענת מנגד כי יש לדחות את הבקשה. המשיבה גורסת, כי טענותיו של המבקש ביחס להתנהלות רשויות המס בעניינו הינן "חסרות שחר", ועומדות בניגוד לנכונות הכנה לבחון את טענותיו של המבקש בנפש חפצה. בתמצית, המשיבה טוענת כי חרף המתווה המוסכם - המבקש לא הגיע להסדר תשלומים עם המשיבה, אף לא לעניין הסכום בסך של 400,000 ש"ח שנקבע בהחלטת הנ"ל. המשיבה מוסיפה כי בתאריך 23.12.2015, הוצאה למבקש שומה בסך כולל של כ-1.44 מיליון ש"ח, וזאת לאחר קיומו של משא ומתן בין הצדדים, ולאחר שמכלול טענותיו של

המבקש נשקלו על ידה ונדחו לגופן, בין היתר, בשים לב לממצאי פקיד השומה והיחידה החוקרת.

6. המשיבה מוסיפה וטוענת כי המבקש מנסה לתרץ את מחדלו לעמוד במתווה המוסכם כשהוא נתלה בהצעה המקורית, וזאת חרף העובדה, שהובהר למבקש לא אחת, כי חוב המס מושא ההצעה המקורית, הוצע למבקש שלא על דעת פקיד השומה, ולאחר מכן נפסל על ידי רשויות המס. המשיבה מדגישה כי מכל מקום המבקש לא נענה בשעתו להצעה המקורית, ובהתאם אף לא נחתם הסכם שומה בין הצדדים. המשיבה טוענת כי במצב דברים זה ההצעה המקורית כלל איננה רלבנטית. יתרה מכך, המשיבה מוסיפה כי כבר במסגרת הטיעון לעונש מתאריך 30.06.2015 הוערך חוב המס של המבקש בסך של כ-1.2 מיליון ש"ח, כך שהיה ברור למבקש כבר אז כי ההצעה המקורית איננה משקפת את התמונה העובדתית הנכונה

לבסוף, המשיבה טוענת כי לאורך הדרך הדגישו נציגיה בפני המבקש את האפשרות, מושא המתווה המוסכם, לשלם סך של כ-400,000 ש"ח לצורך עיכוב ביצוע גזר הדין, ואף הוצעה לו האפשרות לפרוס סכום זה לתשלומים, אך המבקש לא עשה כן. לנוכח כל האמור לעיל, המשיבה טוענת כי בהתאם למתווה המוסכם – על המבקש להתייבב לריצוי עונשו לאלתר.

7. לאחר שעיינתי בהודעות העדכון מטעם הצדדים ובחומר שצורף להן, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לעיכוב ביצוע – להידחות.

בהודעת העדכון מטעמו של המבקש, הוא מעלה טענות כריזון כנגד התנהלותה של המשיבה, נכונותה להיפגש עימו והסכום הנכון, לשיטתו, של חוב המס. בנסיבות המקרה ולנוכח הסכמת הצדדים בגדר המתווה המוסכם, אין אני רואה צורך להידרש כאן לטענות אלה, ובתוך זה, גם לא לשאלת גובהו המדויק של חוב המס, שהושת על המבקש. כך או אחרת, ברי כי הדיון בכל אלו איננו לב העניין במסגרת זו. עיקרם של דברים הוא בכך שהמבקש לא הצביע על כל טעם מבורר להימנעותו מקיום התנאי במתווה המוסכם – במסגרתו, כזכור, היה עליו להגיע להסדר תשלומים עם רשויות המס, למצער, לתשלום סך של 400,000 ש"ח, וזאת אף מבלי לגרוע "...מזכות המדינה להוציא לו שומות בסכומים גבוהים הרבה יותר, כפי שמסתמן, על פי מה שמסרה בדיון ב"כ המדינה".

8. המתווה המוסכם האמור בסעיף 1 שלעיל מדבר בעד עצמו ואיננו טעון פרשנות נוספת. כדי להביא לעיכוב ביצוע העונש – היה על המבקש לקיים את כל תנאי המתווה, תוך שהודגש בסעיף ג' שבו, כי אי קיום תנאי מהתנאים יחייב את המבקש להתייבב לריצוי עונשו. מהמכלול שבפני עולה, כי המבקש לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו, ולא קיים את חלקו על פי המתווה המוסכם.

9. הבקשה לעיכוב ביצוע – נדחת איפוא. המבקש יתייבב עד לתאריך 1.3.2016 בשעה 10:00 בבוקר, בבית המעצר קישון, לתחילת ריצוי עונש המאסר שהושת עליו (12 חודשי מאסר, בניכוי תקופת מעצרו), כשברשותו תעודת זהות או דרכון, ועל ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף איבחון ומיזן בשירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377, או: 08-9787336.

10. מבלי לגרוע מכל האמור לעיל, ולפנים משורת הדין, היה והמבקש יעמוד בכל תנאי המתווה המוסכם, עד לתאריך 28.2.2016 וב"כ המשיבה תאשר זאת בכתב עד לתאריך 29.2.2016 - יעוכב ביצוע עונש המאסר שהושת עליו, עד להכרעה בערעור.

ניתנה היום, ב' באדר א' התשע"ו (11.2.2016).

ש ו פ ט
